

اسنادی که مالکیت عربستان بر جزایر «تیران» و «صنافیر» را نشان می‌دهد

در بحبوحه خشم و اعتراض گسترده در میان محافل عمومی در مصر به دلیل توافق اخیر قاهره و ریاض، دولت مصر با انتشار اسناد، تأکید کرد جزایر تیران و صنافیر متعلق به عربستان است.

به گزارش آرآن نیوز: به نقل از «آناتولی»، در حالی که از جمعه گذشته در پی توافق اخیر قاهره و ریاض، که به موجب آن جزایر تیران و صنافیر واقع در دریای سرخ به عربستان سعودی واگذار شد، خشم عمومی در مصر افزایش یافته است، وزارت خارجه این کشور، عصر دوشنبه، با انتشار «9 سند»، تأکید کرد جزایر تیران و صنافیر متعلق به عربستان است.

«مرکز اطلاعات و حمایت از تصمیم‌گیری‌ها» (IDSC) وابسته به دولت مصر، در بیانیه‌ای این «اسناد» را منتشر کرد. این اسناد مشتمل بر 2 مقاله، یک طرح سازمان ملل، حکم ریاست‌جمهوری، نامه سفیر سابق آمریکا در مصر، 4 تلگراف، و همچنین مکاتبات دو طرفه مسئولان مصری و سعودی است.

این مرکز در بیانیه خود اعلام کرد «توافق ترسیم مرزهای دریایی بین مصر و عربستان سعودی تصمیمی نبود که به سرعت اتفاق افتاد بلکه این توافق بر اساس مطالعات و نظرات کمیسیون ملی ترسیم مرزهای دریایی مصر، که به مدت 6 سال این ماموریت را پیگیری می‌کرد، انجام شد.»

این بیانیه افزود «گاهشناسی وابستگی این دو جزیره به عربستان را نشان می‌دهد. قاهره و ریاض سال 1950 توافق کردند این دو جزیره تحت مدیریت دولت مصر باشد؛ چرا که با توجه به موقعیت استراتژیک این جزایر، این دو دولت تمایل داشتند موضع نظامی کشورهای عربی در رویارویی با اسرائیل تقویت شود و همچنین استحکامات نظامی مصر در سینا (شمال شرق) و به‌ویژه دروازه خلیج العقبه (شمال دریای سرخ) مستحکم شود. با توجه به اینکه باندهای صهیونیستی بندر ام الرشراش (بندر ایلات) را در 9 ماه مارس 1949 اشغال کردند و وجود باندهای وابسته به اسرائیل در منطقه خلیج العقبه از پیامدهای این اشغالگری بود.»

«مرکز اطلاعات و حمایت از تصمیم‌گیری‌ها» پس از این مقدمه، به «9 سند»، که عربستانی بودن تیران و صنافیر را نشان می‌دهد، اشاره کرده است:

1- نامه «عبدالعزیز آل سعود» (بنیانگذار رژیم سعودی) به وزیر مختار وقت سعودی در قاهره (نامش ذکر نشده است) در فوریه 1950.

2- متون نامه‌های رد و بدل شد بین وزارت خارجه‌های مصر و عربستان در ارتباط با جزایر تیران و صنافیر طی سال‌های 1988 و 1989. وزیر خارجه وقت عربستان (نامش ذکر نشده است) در این نامه‌ها، خواستار استرداد دو جزیره به حاکمیت عربستان پس از تمام شدن دلایل واگذاری آنها به مصر، شده است.

3- اظهارات «عصمت عبدالمجید» وزیر خارجه اسبق مصر خطاب به «عاطف صدقی». (صدقی طی سال‌های 1989 تا 1996 نخست‌وزیری مصر را بر عهده داشت.)

4- نامه محرمانه سفیر آمریکا در قاهره در سال 1950 (نامش ذکر نشده است)، که نشان می‌دهد جزایر تیران و صنافیر متعلق به عربستان است. در این نامه، که به وزیر خارجه وقت آمریکا ارسال شده، آمده است «مصر از طریق هماهنگی با عربستان، کنترل این 2 جزیره را به دلیل محافظت از آنها در مقابل تجاوز اسرائیل بر عهده گرفته، عربستان نیز پذیرفته است که از مصر برای مقابله با هرگونه تلاش خارجی‌ها برای حمله به جزایر، کمک بگیرد.»

5- متن اظهارات نماینده دائم وقت مصر در سازمان ملل (نامش ذکر نشده است) در تاریخ 27 ماه مه 1967. این مقام مصری تأکید می‌کند «مصر هیچ زمانی تلاش نکرده که ادعا کند حاکمیت این جزایر به آن واگذار شده است بلکه مصر مسئولیت دفاع از این جزایر را بر عهده دارد.»

6- طرح سازمان ملل تصویب شده در 16 نوامبر 1973.

7- مقاله روزنامه آمریکایی «نیویورک تایمز» در 19 ژانویه 1982، که از «نگرانی‌های اسرائیل در خصوص اقدام مصر به استرداد این جزایر به صاحبان سعودی آن بعد از بازگشت روابط قاهره و ریاض به حالت عادی» سخن می‌گوید.

8- مقاله «محمد البرادعی» (دیپلمات مصری)، که در جولای 1982 با عنوان «معاهده صلح مصر و اسرائیل و کشتی‌رانی در خلیج العقبه» در مجله «حقوق بین‌الملل» آمریکا منتشر شد. در این مقاله آمده است «جزایر تیران و صنافیر از سال 1950 به اشغال مصر درآمدند است، در حالی که عربستان سعودی ادعای مالکیت آنها را می‌کند و می‌گوید این جزایر داخل آب‌های منطقه‌ای عربستان واقع است در حالی که تنگه تیران، که بین جزیره تیران و ساحل سینا واقع شده، داخل آب‌های منطقه‌ای مصر قرار دارد و این یک راهروی حیاتی در بخش کشتیرانی است.»

9- حکم شماره 27 ریاست‌جمهوری مصر در سال 1990 در ارتباط با این جزایر.

جزایر صنافیر و تیران در منطقه «ج» قرار دارند که از بیشترین اماکن طبیعی مورد استقبال گردشگران در جنوب صحرای سینای

مصر به شمار می‌روند و سفرهای دریایی منظم برای این جزایر برگزار می‌شود و در اوج فصل گردشگری در «شرم الشیخ» با استقبال زیادی روبرو است. اما اهمیت راهبردی جزایر یاد شده در واقع شدن آن در ورودی و خروجی خلیج عقبه است و می‌توان با بستن آنها تردد دریایی در بندر «ایلات» در فلسطین اشغالی را متوقف کرد.